

06.10.2015r.

Trybunał Konstytucyjny
w Warszawie

Al. J. Ch. Szucha 12 A
00-918 Warszawa

Strona skarżąca: S   G

Orzeczenie naruszające konstytucyjne prawa strony skarżącej:
Postanowienie Sądu Okręgowego w K   z dnia 6 lipca 2015 r., sygn. akt.
doręczone stronie wraz z uzasadnieniem w dniu 10 lipca 2015r.

Uczestnicy postępowania:
M   Spółka Akcyjna w G

SKARGA KONSTYTUCYJNA

W imieniu własnym działając na podstawie art. 79 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483) oraz na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 102, poz. 643 z późn. zm.) wnoszę o stwierdzenie, że przepisy: art. 777 § 1 pkt 1) prim k.p.c. stwierdzający, że orzeczenie referendarza sądowego jest tytułem egzekucyjnym, art. 781 § 1 prim k.p.c. stanowiący, że klauzulę wykonalności może nadać referendarz sądowy, a nadto, że referendarz sądowy może nadać klauzulę wykonalności orzeczeniu wydanemu przez referendarza sądowego, a nie tylko tytułowi egzekucyjnemu pochodzącemu od sądu, art. 767 3a k.p.c. stwierdzający, że wniesienie środka zaskarżenia nie powoduje dewolutywności, ani suspensywności, gdy postanowienie referendarza sądowego uzyskuje klauzulę wykonalności, a nobilituje orzeczenie referendarza sądowego do mocy orzeczenia sądu pierwszej instancji, a sąd rejonowy do roli sądu drugiej instancji orzekający o utrzymaniu w mocy albo zmianie wykonalnego już postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności zaopatrzonego w klauzulę wykonalności są niezgodne z przepisami art. 31 ust. 3. i art. 32 ust. 1. Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej naruszają zasady równego traktowania i proporcjonalności, z art. 76 Konstytucji, gdyż nie chronią konsumentów przed nieuczciwymi praktykami rynkowymi, z art. 77 ust. 2 Konstytucji, ponieważ zamykają drogę sądową do dochodzenia naruszonych wolności i praw, z art. 45 Konstytucji wykluczając realizację prawa do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy przez niezależny, bezstronny i niezawisły

sąd powszechny oraz z przepisami art. 175 ust. 1., art. 177, z art. 176 ust. 1. oraz z art. 178 ust. 1., art. 179, z art. 180 stanowiącymi, że wymiar sprawiedliwości sprawują sądy powszechne w co najmniej dwuinstancyjnych postępowaniach i niezawisli, nieusuwalni sędziowie podlegający tylko ustawom powoływani przez Prezydenta Rzeczypospolitej, a nie referendarze sądowi, nie wykonujący zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości, a przez referendarzy sądowych wydawanie orzeczeń jest niezgodne z przepisami art. 2, z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, gdyż narusza zasady demokratycznego państwa prawnego, nie jest działaniem na podstawie prawa, ani w granicach prawa.

Na podstawie art. 24 ust. 2 zd. drugie ustawy o Trybunale Konstytucyjnym strona skarżąca wnosi o orzeczenie od M Spółka Akcyjna w G zwrotu kosztów postępowania przed Trybunałem także w przypadku nieuwzględnienia skargi konstytucyjnej.

Określenie podstaw skargi konstytucyjnej:

1. Zdaniem strony skarżącej postanowienie Sądu Okręgowego w K z dnia lipca 2015r. sygn. akt: odrzucające zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w N z dnia lutego 2015r. sygn. akt: , którym odrzucone zostało zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia stycznia 2015r. sygn. akt: utrzymujące w mocy postanowienie Referendarza Sądowego o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu przez M S.A. z siedzibą w G naruszyło prawa i wolności konstytucyjne wynikające z powołanych wyżej przepisów Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej powoływanej w dalszej treści skargi jako "Konstytucja RP".
2. Z wydaniem oznaczonego postanowienia Sądu Okręgowego z dnia lipca 2015r. strona skarżąca łączy naruszenie prawa do rozpoznania zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Rejonowego w N wydane w formie Postanowienia Referendarza Sądowego sygn. akt: o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu przez M Spółkę Akcyjną w G ; naruszenie prawa do równego traktowania (art. 32 Konstytucji RP), gdyż postanowienie stwierdzające wierzytelność, wymagalną wierzytelność wydane zostało na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego bez przeprowadzenia postępowania rozpoznawczego - w związku z zasadą państwa prawa (art. 2 Konstytucji RP) i wywodzoną z tej zasady zasadą zaufania do organów państwa, zasadą przyzwoitej legislacji oraz zasadą praworządności (art. 7 Konstytucji RP).
3. Zastosowanie przez Sąd Okręgowy w K przepisu art. 370 w zw. z art. 373 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i przyjęcie z powołaniem na przepis art. 370 k.p.c. że wniesione przez Skarżącego zażalenie jest niedopuszczalne spowodowało:
- utrzymanie w mocy postanowienia Sądu Rejonowego z dnia stycznia 2015r. sygn. akt: utrzymującego w mocy postanowienie Referendarza Sądowego o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu co narusza przepisy art. 77 ust. 2., art. 32 ust. 1., art. 76, art. 45 Konstytucji RP w związku z art. 2, art. 7 Konstytucji RP. W wyroku z dnia 14 kwietnia 2015r, sygn. akt: P 45/12 Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 96 ust. 1. i art. 97 ust. 1. ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2015r. poz. 128) są niezgodne z art. 32 ust. 1. Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.
Rozpatrzenie sprawy należy do sądu powszechnego wyposażonego w konstytucyjne gwarancje niezawisłości i nieusuwalności – art. 176 ust. 1. art. 180 ust. 1. które nadane Sędziom pozwalają dopiero po myśli art. 175 ust. 1. , art. 177 Konstytucji RP realizować wymiar sprawiedliwości w Rzeczypospolitej Polskiej. Natomiast referendarze sądowi nie są niezawisli, nie mają zagwarantowanej bezstronności. Nie posiadają umocowania do

sprawowania wymiaru sprawiedliwości, nie są uprawnieni do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości;

- utrzymanie w mocy postanowienia z dnia lutego 2015r. wydanego w jednej (w pierwszej instancji) przez Sąd Rejonowy utrzymującego w mocy Postanowienie Referendarza Sądowego oprócz naruszenia wyżej powołanych przepisów Konstytucji RP spowodowało też naruszenie przepisu 176 ust. 1. Konstytucji RP.

Przyjęcie przedmiotowego w sprawie postanowienia Referendarz Sądowego jako podstawy do orzekania przez konstytucyjnie uprawniony Sąd Rejonowy z powołaniem na przepis art. 767 3a k.p.c. - że ma moc postanowienia sądu powszechnego - stanowi o oczywistej sprzeczności ostatnio wymienionego przepisu z powołanymi w niniejszej skardze przepisami Konstytucji RP. Orzekanie przez Sąd Rejonowy o postanowieniu Referendarza Sądowego - uzyskanego sprzecznie z prawem j.w. - , na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia lutego 2015r. przenosi wszystkie skutki niezgodności z przepisami Konstytucji zarzucone wyżej podanemu orzeczeniu wydanemu przez Referendarza Sądowego.

Oczywiście sprzecznym z rzeczywistym stanem sprawy jest powołanie na orzekanie jako sądu drugiej instancji i na przepis art. 397 § 2 k.p.c, gdy nie powstało konstytucyjnie umocowane orzeczenie Sądu pierwszej instancji. Odrzucenie przez Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia lutego 2015r. zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego utrzymujące w mocy postanowienie Referendarza Sądowego bez rozpoznania środka zaskarżenia pozbawiło Skarżącego rozpoznania sprawy przez Sąd Okręgowy jako sąd drugiej instancji. Odrzucenie zażalenia postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia lipca 2015r. sygn. akt: potwierdza zarzut sprzeczności z przepisem art. 176 ust. 1 Konstytucji RP. Przeprowadzone w sprawie postępowanie nie było co najmniej dwuinstancyjne.

Postanowienie Sądu Okręgowego w K z dnia lipca 2015 r. oraz poprzedzające jego wydanie postanowienie Sądu Rejonowego z dnia lutego 2015r. wydane zostały na podstawie przepisów niezgodnych z Konstytucją RP. Takie działanie Sądu Okręgowego spowodowało, że orzeczenie naruszyło prawa i wolności określone w Konstytucji RP:

- 1) naruszono prawo do sprawiedliwego rozpoznania sprawy przez bezstronny, niezawisły sąd w co najmniej dwuinstancyjnym postępowaniu sądowym,
- 2) naruszyło zasadę równości oraz zasadę proporcjonalności w ten sposób, że zaskarżone w sprawie postanowienie Referendarza Sądowego w przedmiocie wierzytelności uznanej za wymagalną wydane zostało na podstawie jedynie bankowego tytułu egzekucyjnego z pominięciem sądowego postępowania rozpoznawczego, klauzula wykonalności nadana została nie tytułowi egzekucyjnemu, który pochodziłby od sądu, lecz nadana została postanowieniu Referendarza Sądowego; nadto przez Referendarza Sądowego w tej samej osobie Referendarza Sądowego, który wydał postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu - podczas gdy inne strony postępowań sądowych korzystają z orzeczeń niezawisłych bezstronnych sądów powszechnych ukształtowanych w co najmniej dwuinstancyjnych postępowaniach rozpoznawczych, a ewentualne klauzule wykonalności nadawane są tytułom egzekucyjnym pochodzącym od sądu powszechnego, a nie od referendarzy sądowych.

Wyrokiem z dnia 23 kwietnia 2015r, sygn. akt: P 45/12 Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 96 ust. 1 i art. 97 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2015r. poz. 115) są niezgodne z art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. 2015 poz. 559).

- 3) naruszono zasadę zaufania do organów państwa wywodzoną z zasady państwa prawnego poprzez umożliwienie Wnioskodawcy czerpania korzyści ze sprzecznych z

przepisami Konstytucji RP powołanych w skardze konstytucyjnej przepisów postępowania cywilnego pozwalającym bankom orzekać we własnych sprawach przez wystawianie bankowych tytułów egzekucyjnych, referendarzom sądowym umożliwienie nadawanie klauzul wykonalności bankowym tytułom egzekucyjnym i na umieszczanie klauzul wykonalności na swoich własnych postanowieniach o nadaniu klauzul wykonalności bankowym tytułom egzekucyjnym, mimo nawet wniesienia skarg na postanowienia referendarzy sądowych, a sądom na odrzucanie środków zaskarżenia od postanowień sądów rejonowych w sprzeczności z przepisami Konstytucji przez przyjęcie, że są sądami drugiej instancji, choć nie są sądami drugiej instancji, a nie wydane zostały orzeczenia w pierwszej instancji przez konstytucyjnie umocowane sądy powszechne.

Niezgodności z przepisami art. 2, art. 32 ust. 1. zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji przepisu art. 95 ust. 1. ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe Trybunał Konstytucyjny orzekł już w wyroku z dnia 15 marca 2011r, sygn. akt: P 7/09 (Dz. U. Nr 72/2011 poz. 388).

4) naruszono zasadę przyzwoitej legislacji wywodzoną z zasady państwa prawnego poprzez takie skonstruowanie norm postępowania cywilnego, że jednej osobie, osobie Referendarza Sądowego nadane zostały uprawnienia do nadawania klauzuli wykonalności bankowym tytułom egzekucyjnym, mimo tego, że referendarze sądowi nie wykonują zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości.

5) naruszono zasadę sprawiedliwości społecznej wywodzoną z zasady państwa prawnego poprzez niesprawiedliwe zróżnicowanie sytuacji uczestników postępowania w ten sposób, że jedni z nich korzystają z dwuinstancyjnych postępowań przed sądami powszechnymi, a inni - jak wnioskodawca - zdani zostali na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności i tytuł wykonawczy wydane przez referendarza sądowego - nie powołanego do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości.

4. Od postanowienia Sądu Okręgowego nie przysługuje żaden środek odwoławczy. Postanowienie z dnia stycznia 2015r., sygn. akt: jest prawomocne i nie podlega dalszemu zaskarżeniu.

5. Orzeczenie kończące postępowanie w sprawie będącej podstawą skargi konstytucyjnej zostało doręczone stronie skarżącej w dniu 10 lipca 2015 r.

W niniejszej sprawie niewątpliwym skutkiem prawnym, który pozostaje w mocy, jest wydane przez Referendarza sądowego postanowienie sygn. akt: poprzez odrzucenie skargi na w/w Postanowienie Referendarza Sądowego i odrzucenie środka zaskarżenia od postanowienia z dnia lutego 2015r. o odrzuceniu skargi na orzeczenie Referendarza wydanego w jednej instancji Sądu Rejonowego.

Postanowienie Referendarza Sądowego zaopatrzone zostało w klauzulę wykonalności przez Referendarza Sądowego. Z formalnego punktu widzenia, z powołaniem na przepisy objęte niniejszą skargą przyjęte zostało do postępowania egzekucyjnego. Orzeczenie narusza konstytucyjne prawa strony skarżącej, lecz uznawane jest za orzeczenie merytoryczne, korzystające z przymiotu prawomocności materialnej oraz powagi rzeczy osądzonej, mimo tego, że nie zostało poprzedzone sądowym postępowaniem

rozpoznawczym, a jedynie jednostronnymi twierdzeniami Banku jako bankowy tytuł egzekucyjny. Z tych względów wywołuje ono trwały skutek prawny. Trwały skutek prawny polega na ostatecznym rozstrzygnięciu o prawach i obowiązkach strony.

W niniejszej sprawie postanowienie Sądu Okręgowego w K z dnia lipca 2015r. zdecydowało ostatecznie o egzekwowaniu od Skarżącego kwot podanych w bankowym tytule egzekucyjnym.

Uzasadnienie

Skarga konstytucyjna została oparta na następującym stanie faktycznym:

Referendarz Sądowy wydał postanowienie orzekające o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu przez Uczestnika, przez M S.A. z siedzibą w G Na wymienione postanowienie, jak na postanowienie Sądu Rejonowego wniesione zostało zażalenie.

Sąd Rejonowy nie rozpoznał zażalenia, lecz stycznia 2015r. pod wyżej podaną sygn. akt: wydał postanowienie o utrzymaniu w mocy zaskarżonego postanowienia. Postanowienie powołuje na rozpoznanie skargi na postanowienie Referendarza Sądowego.

Konstytucyjne wzorce kontroli mające zastosowanie w sprawie niniejszej skargi konstytucyjnej oraz wykazanie naruszenia praw i wolności obywatelskich

Naruszone zostało prawo do rozpoznania sprawy przez niezawisły bezstronny sąd które jest "niezgodne z prawem". Jest zaprzeczeniem zachowania uwzględniającego nakazy i zakazy wynikające z normy prawnej.

Poniesienie szkody było wynikiem działania organu władzy publicznej, jakim był referendarz sądowy powołując na działanie jako Sąd Rejonowy. Polegało na wydaniu postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności niezgodnej z prawem. Sądu na utrzymaniu w mocy takiej decyzji.

Działanie władzy publicznej było niezgodne z prawem.

